

Chương 304: Tên Áo Choàng Đen Bí Ẩn Và Cảnh Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân Của Liana

(Số từ: 3208)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:01 PM 19/04/2023

"Không, [sức mạnh siêu nhiên] của tôi đã trở nên mạnh mẽ hơn, nhưng bây giờ tôi lại dịch chuyển quần áo? Tại sao cuộc đời luôn phải vặn vẹo như vậy?"

"...Tôi không biết. Làm sao tôi biết được điều đó?"

Liana càng ôm bụng cười, mặt Kono Lint càng chua chát. Rất may, Thí sinh số 40 mà Lint dịch chuyển đã trả lại quần áo cho các sinh viên Royal Class, vì vậy Kono Lint có thể mặc quần áo và ra ngoài.

Kono Lint không mong chiến thắng; anh chỉ đơn giản là muốn thời gian trôi qua thật nhanh. Anh chỉ muốn trở về ký túc xá, phục hồi trạng thái tinh thần suy sụp và nghỉ ngơi.

Đó là một trải nghiệm khủng khiếp, nhưng cuối cùng nó cũng kết thúc.

Hay đó chỉ là những ký ức tồi tệ?

Người đó nói rằng mình tin vào Kono Lint mặc dù Kono Lint không thể tin vào chính mình, nụ cười rạng rỡ đó.

Sự tin tưởng đó cuối cùng đã dẫn đến việc sử dụng thành công một tài năng mới, mặc dù bị phạt.

Cô ấy có thể là ai?

Sẽ thật tốt nếu ít nhất biết được điều đó.

Ít nhất có thể làm bạn bè với nhau không?

Bàn tay đã nhanh chóng nắm lấy cô gái, không, chàng trai, để dịch chuyển mềm mại một cách kỳ lạ.

Do quá căng thẳng trong phòng chờ, Kono Lint đã cắn móng tay khiến chúng trông rất ghê rợn nhưng bàn tay anh cầm lại rất mềm.

Khi ngày càng có nhiều suy nghĩ kỳ lạ xuất hiện trong tâm trí Kono Lint, anh lắc mạnh đầu, cố gắng loại bỏ những suy nghĩ đó.

"...Tại sao cậu lại thích điều này?"

Liana nghĩ rằng Kono Lint đã mất trí và kín đáo lùi lại vài bước.

"Này, không phải là bọn họ sao?"

Như Cayer đã chỉ ra, họ nhìn thấy một người trông giống con gái nhưng không phải - một cô gái với mái tóc bạc trong chiếc váy vòng.

Họ chỉ có thể nhìn thấy lưng của người đó, nhưng họ chắc chắn đó là Thí sinh số 40, người đã mặc bộ trang phục đó ngày hôm nay. Erich cũng nhìn về phía đó và gật đầu.

"Đúng rồi."

"...Có vẻ như có chuyện gì đó đang xảy ra?"

Heinrich nhú mào trước cảnh tượng đó.

Thí sinh, thấp hơn nhiều so với thân hình cao chót vót cao hơn 2 mét, đứng đối diện với cô ấy. Một nhóm người trông có vẻ xấu tính vây quanh Thí sinh số 40, cười khúc khích.

...

...

Họ không thể nghe thấy cuộc trò chuyện từ khoảng cách này.

Tuy nhiên, có vẻ như gã khổng lồ và cả nhóm đang trêu chọc hoặc đe dọa Thí sinh số 40.

Mọi người đều nhận ra rằng người khổng lồ là người đã tham gia cuộc thi Cosplay Nữ Sinh. Ký ức về một thân hình to lớn như vậy trong chiếc váy đủ gây sốc để được ghi nhớ.

Liana nhếch mép cười.

"À, vậy ra mấy gã đang hành hạ cậu bé xinh xắn tội nghiệp à?"

Từ ngữ thật kỳ lạ, và vẻ mặt của mọi người trở nên chua chát, nhưng đó là sự thật từ xa.

Họ không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng rõ ràng là tình hình rất khó khăn.

"Tôi đoán mình sẽ phải giải cứu cậu ta."

Ngay khi Liana chuẩn bị lên đường để giúp đỡ cậu bé xinh đẹp đang rất đau khổ.

"...Không phải họ đã để cô ấy đi sao?"

"...Huh?"

Khi đám đông xung quanh rời đi, cậu bé tóc bạc cúi đầu thật sâu trước người con trai to lớn trước khi đột ngột lên đường.

Không ai biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng có vẻ như họ đã để Thí sinh số 40 đi mà không gặp rắc rối gì. Ngạc nhiên hơn nữa là họ đã vui vẻ trao đổi với nhau, như thể họ biết ơn vì điều gì đó.

"Có chuyện gì vậy?" một sinh viên hỏi.

"Không có chuyện gì xảy ra. Đó là một điều tốt, phải không?" một sinh viên khác trả lời.

Liana, trông hơi thất vọng, nhìn nam sinh to lớn khi anh ta bước đi. Cô tiếp tục theo dõi Thí sinh số 40, người dường như không bị thương.

"Dù sao thì gã đó cũng đầy tội lỗi," Liana nói, cười như thể cô thấy toàn bộ tình huống thật thú vị.

"Nhưng tôi vẫn tò mò về chuyên ngành của cậu ấy là gì và cậu ấy học lớp nào," Liana nói thêm trước khi ngậm miệng lại.

Nhóm dường như đang làm phiền Thí sinh số 40 đã để cô đi mà không gặp vấn đề gì. Rõ ràng là đã có một sự hiểu lầm. Tuy nhiên, Liana vẫy tay về phía Thí sinh số 40 khi cô tiếp tục bỏ đi.

Chính xác hơn, một chút phía sau Thí sinh số 40.

"Này, nhìn này."

"Cái đó?"

"Người ở đằng kia, không phải là người đã tham dự cuộc thi trước đó sao?"

Liana chỉ vào một người mặc áo choàng đen, lặng lẽ đi theo Thí sinh số 40 từ phía sau.

"Có vẻ như vậy," Erich đồng ý, nhớ lại chiếc áo choàng đen kỳ lạ.

Người bí ẩn mặc áo choàng đen, người đã có vẻ khả nghi, thực sự đang theo sau Thí sinh số 40. Vẻ mặt của mọi người trở nên nghiêm túc trước lời nói của Liana.

"Người đó không phải rất nguy hiểm sao?" một người hỏi.

Danh tính của người bí ẩn đi theo Thí sinh số 40 vẫn chưa được biết. Không chỉ Liana, mà những sinh viên khác của Royal Class cũng tin rằng điều gì đó chắc chắn sẽ xảy ra với Thí sinh số 40.

"Hãy đi theo họ."

"Không phải nguy hiểm sao?" Cayer ngập ngừng hỏi, lo lắng về việc vướng vào rắc rối không cần thiết.

"Đây có phải là thời gian để lo lắng về điều đó không?" Ngạc nhiên thay, người trả lời lại là Kono Lint, không phải Liana.

Một cái đuôi đã được bám.

Và lần này, Reinhardt chắc chắn rằng đó không phải là một kẻ biến thái đơn giản như người đàn ông trung niên trước đó.

Tại giải đấu, Reinhardt đã để ý thấy ai đó mặc áo choàng đen đang chăm chú nhìn từ phía sau. Mặc dù cảm thấy không thoải mái, nhưng không chỉ có một người như vậy, nên anh đã gạt đi. Nhưng bây giờ, người đó đã theo dõi tôi.

Hắn muốn gì với tôi?

Reinhardt muốn thoát khỏi trang phục và lớp trang điểm của mình, nhưng một người kỳ lạ đang đuổi theo anh ta. Hắn không rút ngắn khoảng cách một cách nhanh chóng, nhưng chắc chắn đang tiến lại gần hơn. Mặc dù tên đó không thể làm hại anh ta trên đường phố chính, nhưng Reinhardt chỉ muốn quay trở lại thật nhanh!

Reinhardt thậm chí còn cố gắng hòa vào đám đông trên Phố Chính để xua đuổi kẻ Stalker,

nhưng kẻ bám đuôi mặc áo choàng đen vẫn tiếp tục theo dõi anh ta từ một khoảng cách nhất định. Reinhardt có thể đã báo cáo kẻ lạ mặt với lính canh, nhưng anh ta không muốn dính líu vào bất kỳ vấn đề rắc rối nào.

"Tại sao tôi lại trải nghiệm điều này?" Reinhardt tự hỏi khi rẽ vào một con hẻm.

Reinhardt định rũ bỏ kẻ bám đuôi và tiến ra khỏi Temple. Sau đó, anh ấy sẽ trở lại ký túc xá với tư cách là Reinhardt.

Ngay khi Reinhardt rẽ vào góc tiếp theo của con hẻm, anh giật mình.

"!"

"..."

Người bí ẩn trong chiếc áo choàng đen, người đã theo dõi Reinhardt từ phía sau, xuất hiện ngay trước mặt anh ta.

Người này rất nguy hiểm.

Ngay khi ý nghĩ đó thoáng qua đầu, tôi thấy mình tung một cú đấm.

*Vút!

Tuy nhiên, nắm đấm của tôi chỉ chạm vào không khí khi nhân vật bí ẩn trong chiếc áo choàng dễ dàng né được cú đấm thẳng của tôi với một chuyển động nhẹ của đầu mình.

Chuyển động của hắn thật phi thường. Bất chấp cuộc tấn công bất ngờ của tôi, tên đó không trả đũa.

"...Tôi chỉ định liên lạc vì có vẻ như công việc của cậu đã xong, Reinhardt. Tôi không có ý định tấn công."

"!"

Trước những lời nói của tên đó, tâm trí tôi như đóng băng.

Tên đó biết tôi.

Và không ai khác chú ý đến tôi.

"Người là ai?"

Bất chấp sự thù địch trong giọng nói của tôi, đối thủ của tôi vẫn bình tĩnh.

"Chắc hẳn cậu đã biết rằng Black Order sẽ sớm liên lạc với cậu."

—Black Order.

Họ nói rằng họ sẽ sớm liên lạc với tôi.

Của tất cả các lần.

Tại sao nó phải là ngày hôm nay?

Nó không chỉ giống như tâm trí tôi đóng băng; nó cảm thấy như bị đánh bằng búa.

Không không...

Trong ngày hôm nay, tại sao?

Tôi đã cố gắng giữ bí mật chuyện này với Ellen, Bertus, Harriet và tất cả các bạn cùng ký túc xá của tôi.

Nhưng bằng cách nào đó, vào thời điểm tồi tệ nhất có thể, tôi đã tiếp xúc với một pháp sư không phải bạn cũng chẳng phải thù, ngay trước khi thảo luận về những vấn đề quan trọng.

"N-người... nhận ra ta khi nào? Làm thế nào mà người thậm chí...?"

"Tôi đã xem danh sách người tham gia. Thí sinh số 40, Reinhardt."

Chết tiệt, họ đã biết điều đó. Nhưng làm sao họ biết tôi đang tham gia một cuộc thi Cosplay Nữ Sinh?

Ngay cả khi Black Order không xử lý chính xác thông tin được phân loại, họ có được phép tìm hiểu danh sách người tham gia và tìm ra những thứ như thế không?

Đặc vụ Black Order nhìn tôi từ bên dưới chiếc áo choàng đen của họ.

"Chà, người thấy đấy... Điều này, uh, là do hoàn cảnh cá nhân của ta..."

Tôi có một lý do cho việc này!

Tôi không thể giải thích chính xác, nhưng tôi có lý do!

"Tôi không có hứng thú với sở thích cá nhân của cậu."

Thay vì tôn trọng sở thích của tôi, người đại diện đã bác bỏ lời nói của tôi như thể họ không quan tâm đến những điều đó.

Ý của tôi không phải như vậy! Kẻ theo dõi mà tôi nghi ngờ đang cố làm hại tôi thực sự không quan tâm đến hoàn cảnh của tôi.

Tôi đã cố gắng giải thích tình huống của mình, nhưng họ dường như không quan tâm chút nào.

Đối với họ, tôi nên là một kẻ ghê gớm, một người chỉ huy chúa tể ma cà rồng. Tuy nhiên, tôi ở đây, ăn mặc như thế này, nó không làm tổn hại đến uy tín của tôi chứ?

"Điều quan trọng với chúng tôi không phải là cậu cải trang như thế nào, mà là thông tin quý giá mà cậu sở hữu cho chúng tôi."

Thái độ này, giống như nó không quan trọng...

Bằng cách nào đó, nó đau...

Ngay cả Ellen cũng không thờ ơ như vậy.

Black Order là một nhóm cực kỳ thờ ơ hay chỉ là cá nhân này?

Tôi không thể biết họ xâm nhập vào Temple một cách dễ dàng do lễ hội hay việc xâm nhập vào Temple thực sự là một nhiệm vụ đơn giản.

Bất kể sự bối rối và cảm giác nguy hiểm của tôi, đặc vụ Black Order chỉ nói phần của họ.

"Cậu nói rằng mình cần tri thức của Black Order, và cậu có thể cung cấp thông tin về Cantus Magna cho chúng tôi. Đúng không?"

"...Vâng đúng vậy."

Nói như thế này thực sự rất xấu hổ, nhưng vì họ dường như không quan tâm, nên tôi cảm thấy mình là người kỳ lạ duy nhất ở đây.

"Cậu cần tri thức gì?"

Cuộc đàm phán với Black Order.

Tất cả bắt đầu vào thời điểm kỳ lạ này.

Họ có thực sự không liên quan đến sự cố Cánh cổng không? Tôi không thể nói chắc chắn. Nhưng tôi phải tìm cách bằng cách nào đó.

Không có thời gian cho những trò đùa hay bối rối.

"Phương pháp để mở một cánh cổng không gian đến một thế giới khác."

"....."

Câu hỏi của tôi đã được đáp ứng với sự im lặng từ các đại lý. Họ thậm chí còn không hỏi tại sao tôi lại tò mò. Họ chỉ nhìn chăm chăm vào tôi trong im lặng.

"Các người có biết không?"

"Tôi hỏi cậu cần tri thức gì, không phải tôi sẽ cho cậu câu trả lời. Nếu cậu cung cấp thông tin có giá

trị từ phía mình, chúng tôi cũng sẽ chia sẻ tri thức tương đương."

"Vì vậy, các người có thừa nhận rằng mình có tri thức đáng để chia sẻ tương đương không?"

Tôi không cần biết phương pháp cụ thể.

Chỉ cần thực tế là Black Order có thể cho tôi biết phương pháp để mở một cánh cổng không gian đến một thế giới khác là đủ bằng chứng cho tôi. Nếu tôi cung cấp cho họ thông tin về Cantus Magna, họ sẽ dạy tôi cách mở cánh cổng đến thế giới khác. Khoảnh khắc họ nói điều đó, Black Order trở thành một nhóm có khả năng gây ra sự cố Cánh cổng.

Tôi không tò mò về phương pháp.

Tôi chỉ cần biết bạn có biết hay không thôi.

"Tôi không thể trả lời điều đó."

Tuy nhiên, Black Order không hợp tác như vậy.

"Vậy thì giao dịch quá không công bằng. Ngay cả khi ta cung cấp cho các người thông tin về Cantus Magna, các người có thể không cung cấp cho ta thông tin mà ta muốn, phải không? Tại sao ta phải thực hiện một giao dịch như vậy?"

Không có lý do gì để thực hiện một giao dịch mà một bên bị thua lỗ. Mục tiêu của tôi là xác nhận rằng cả hai chúng ta đều có quân bài để chơi.

"Cậu có thông tin chắc chắn về Cantus Magna không?"

"Tôi tự hỏi?"

"Không phải thông tin chưa chuẩn bị xong sao?"

Biểu hiện của người đại diện hơi thay đổi. Nó có vẻ hơi tức giận.

"Tựa như các người còn chưa có thể nói cho ta biết người tri thức đã chuẩn bị xong hay chưa."

"....."

Đây có thể được gọi là một trận chiến của các dây thần kinh? Không ai trong chúng tôi tỏ ra thù địch hay gây hấn với nhau.

"Chúng tôi sẽ thảo luận vấn đề này và liên lạc lại sau."

Cuối cùng, có vẻ như vấn đề này không thể được quyết định trên mặt trận này.

"....."

"Đến lúc đó, tôi hy vọng thông tin về Cantus Magna đã sẵn sàng."

"Nếu không phải thì sao?"

"Tôi không nghĩ cậu là loại người chơi bản với chúng tôi."

Cuối cùng, tất cả những gì chúng tôi học được trong cuộc tiếp xúc này là những gì mỗi bên muốn, nhưng không có gì đáng kể được trao đổi.

Tuy nhiên, Black Order cũng không hoàn toàn phủ nhận việc biết.

Có vẻ như có một chút khả năng giải quyết sự cố Cánh cổng.

Tim tôi đập loạn xạ.

Giải quyết vấn đề này sẽ không giải quyết được tất cả các vấn đề và sẽ có các vấn đề khác.

Nhưng nó có nghĩa là vượt qua trở ngại lớn nhất.

Black Order dường như không tò mò về ý định của tôi chút nào. Họ dường như chỉ chờ đợi cuộc trao đổi khi cả hai bên đã chuẩn bị.

"Tôi sẽ trở lại vào một thời điểm thích hợp."

*Fizz! Bang!

"....."

Ngay khi cuộc trò chuyện sắp kết thúc, một tia sáng đột ngột lóe lên giữa không trung và va vào má phải của đặc vụ.

Tuy nhiên, một Ma pháp phòng thủ xuất hiện ngay lập tức đã chặn được tia sáng.

Cái quái gì vừa xảy ra vậy?

"Cậu bé xinh đẹp! Lại đây!"

Nhìn lại, có Liana và Kono Lint, cùng với những người thuộc Royal Class đến xem cuộc thi Cosplay Nữ Sinh, đang trông chừng tôi.

Tại sao họ lại theo tôi đến tận đây? Nhưng nhìn vẻ mặt tuyệt vọng của họ, tôi có thể đoán được họ đang nghĩ gì khi đuổi theo tôi.

Dù sao đi nữa, ‘cậu bé xinh đẹp’? Tại sao cậu lại gọi tôi như vậy?

Mặt Liana tái nhợt khi cô ấy hét lên.

“Nhanh lên!”

Liana vội gọi tôi. Người đại diện dường như hiểu được tình hình và gật đầu nhẹ với tôi.

Đó có phải là một tín hiệu để rời đi?

Tên đó có thể bình tĩnh, nhưng dường như hắn có cảm giác về những gì đang diễn ra.

"Vâng vâng!"

Khi tôi vội vàng chạy về phía Liana, cô ấy nắm chặt tay tôi và trừng mắt nhìn đặc vụ mặc áo choàng đen.

"Này, thằng khốn! Người là Ma pháp sư hả?!"

"..."

"Ta không biết người đang làm gì, nhưng bên trong Temple này là cái thứ vớ vẩn gì vậy? Cút khỏi đây ngay!"

*Zap! Zap!

Những tia sáng lập lòe gần tóc Liana, như thể cô ấy sẽ giáng một tia sét nếu hắn làm điều gì dại dột.

Không, không, cái này không tốt...

Ngay cả khi đó là Liana, gây chiến với một đặc vụ Black Order không phải là ý tưởng hay nhất.

May mắn thay.

"Hmm, có vẻ như kế hoạch của ta đã bị cản trở."

Đặc vụ Black Order giả làm kẻ bắt cóc chậm rãi lùi lại.

"Hẹn lần sau nhé, cậu bé xinh đẹp."

"..."

Cái đó...

Có phải tên đó vừa chế giễu tôi?

Bất kể đó là một hành động hay một lời chế nhạo, người đại diện từ từ rút lui và biến mất.

Khi chiếc áo choàng đen biến mất, Liana nhìn tôi với vẻ mặt lo lắng và hỏi,

"Cậu có sao không? Có chuyện gì xảy ra với cậu không?"

"À, ừm... Vâng, vâng... Không có gì xảy ra cả..."

KHÔNG...

Cậu không cần phải đến...

"Haizz, sao cậu không về sớm hơn? Cho dù cậu đã cố tránh chúng tôi, tại sao cậu lại tới con hẻm này? Cậu có phải đồ ngốc không? Cậu sống ở đâu? Tôi sẽ hộ tống cậu đến đó."

"À... Không, không sao đâu. Tôi ổn..."

Vì vậy, ngày dài đau khổ đã kết thúc với sự can thiệp không cần thiết của Liana.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading